

Mål C-485/08 P

Claudia Gualtieri **mot** **Europeiska kommissionen**

”Överklagande — Utstationerad nationell expert — Dagtraktamente —
Likabehandlingsprincipen”

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 april 2010 I - 3012

Sammanfattning av domen

1. *Överklagande — Grunder — Otillräcklig eller motsägelsefull motivering — Upptagande till sakprövning — Motiveringsskyldighetens omfattning*
(Artikel 225 EG; domstolens stadga, artikel 58 första stycket)
2. *Tjänstemän — Ersättning för utlägg — Utstationerade nationella experter — Dagtraktamente*
(Artikel 3.2 EG)
3. *Förfarande — Ansökan genom vilken talan väckts — Formkrav — Fastställelse av föremålet för tvisten — Kortfattad framställning av grunderna för talan*
(Förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 44.1 c)

1. Frågan huruvida motiveringen av en av förstainstansrättens domar är motsägelsefull eller otillräcklig utgör en rättsfråga, vilken som sådan kan åberopas i ett mål om överklagande.

Domstolens kontroll i ett mål om överklagande består bland annat i att undersöka huruvida förstainstansrätten har gjort en rättsligt tillfredsställande prövning av samtliga argument som klaganden har anfört.

Förstainstansrättens skyldighet att motiver sina beslut ska emellertid inte tolkas som att denna i detalj måste besvara samtliga argument som sökanden har anfört, särskilt inte om de inte är tillräckligt klara och preciserade.

(se punkterna 39–41)

2. Likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen innebär att lika situationer inte får behandlas olika och

att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling.

Förstainstansrätten har inte diskriminerat gifta personer i förhållande till ogifta personer som lever i de facto-förhållanden, genom att godta civilstånd som ett korrekt och lämpligt kriterium för att avgöra hur stort dagtraktamente som ska utbetalas och genom att anse att en klagande, vid tidpunkten för begäran om utstationering, inte diskriminerades i förhållande till ogifta nationella experter, eftersom hennes civilstånd som gift kvinna skiljer sig från civilståndet för en ogift person.

Uppgiften att fastställa villkor för beviljande av traktamenten till nationella experter omfattas nämligen av kommissionens utrymme för eget skön. På samma sätt kan icke-diskrimineringsprincipen eller likabehandlingsprincipen endast anses ha åsidosatts om artikel 20.3 b i kommissionens beslut av den 30 april 2002 om anställningsvillkor för utstationerade nationella experter medför en godtycklig eller uppenbart olämplig åtskillnad som strider mot bestämmelsens syfte. Kommissionen utbetalar traktamentena för att kompensera de besvär och kostnader

de nationella experterna får genom att arbeta långt ifrån sin bosättningsort. Artikel 20.3 b i ovannämnda beslut bygger på en presumtion att dessa besvär är mindre för en nationell expert om dennes make vid begäran om utstationering redan är bosatt på utstationeringsorten.

gällande i än högre grad där omständigheterna eller dessa gränsfall medför tillfälliga fördelar.

(se punkterna 70–73, 75, 78 och 81)

Även om de facto-förhållanden och lagreglerade förhållanden, såsom äktenskap, kan uppvisa vissa likheter, måste detta inte med nödvändighet leda till att de två typerna av förhållande likställs.

Även om det i gränsfall kan uppstå tillfälliga besvär på grund av att det har införts ett allmänt och abstrakt system, finns det ingen anledning att rikta kritik mot att lagstiftaren har uppställt kategorier, eftersom detta inte kan vara diskriminerande till sin natur med beaktande av syftet med detta. Samma slutsats gör sig

3. Förstainstansrätten är skyldig att avvisa ett yrkande, om de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som yrkandet grundar sig på inte på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan, eftersom frånvaron av sådana uppgifter i ansökan inte får avhjälpas genom att sådana uppgifter framförs vid förhandlingen.

(se punkt 104)